

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΑΠΕΣ - LES AMOURS IMAGINAIRES

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Xavier Dolan

Ηθοποιοί: Xavier Dolan, Niels Schneider, Monia Chokri, Anne Dorval, Louis Garrel, Perrette Souplex.

Φωτογραφία: Stéphanie Anne Weber Biron

Χώρα: Καναδάς (Εγγχρωμη)

Διάρκεια: 95'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Η Μαρί και ο Φρανσίς γοητεύονται από τον καινούργιο φίλο τους Νικολά. Έτσι ξεκινούν μαζί του μια παθιασμένη, αλλά φανταστική ερωτική σχέση, διεκδικώντας τον ο καθένας για τον εαυτό του.

Οι «Φανταστικές αγάπες» είναι η πρωτότυπη ιστορία της μονομαχίας δύο κολλητών φίλων για την καρδιά ενός αγοριού. Ένα ασυνήθιστο ερωτικό τρίγωνο. Ο Φράνσις είναι gay, συναισθηματικός, λιγομίλητος και ντροπαλός. Τον υποδύεται ο ίδιος ο Ντολάν. Η Μαρί είναι straight, αυθάδης με ένα ιδιόρρυθμο vintage

look. Ο Νικολά καινούριος στην πόλη θέλει απλώς να κάνει φίλους. Καθώς το ένα ραντεβού φέρνει το άλλο, η μία φανταστική διαδέχεται την άλλη. Σε ένα ταξίδι που θα πραγματοποιήσουν οι τρεις τους στην εξοχή, ο Νικολά θα πυροδοτήσει τη σχέση τους με το δίλημμα που θέτει στον Φράνσις και τη Μαρί: «Αγάπησέ με ή άφησέ με». Ποιος θα κερδίσει τελικά την καρδιά του Νικολά; Και τι θα διαλέξουν ο Φράνσις και η Μαρί; Η ταινία είναι μια ατέρμονη ονειροπόληση ενός παράφορου, φανταστικού έρωτα πέρα από κάθε λογική και είναι αφιερωμένη από τον Ντολάν «σε όσους αισθάνονται μόνοι στον έρωτα».

Μετά το ημιαυτοβιογραφικό "Σκότωσα τη μητέρα μου", το παιδί θαύμα του Καναδέζικου σινεμά συνεχίζει με ακόμη ένα εξομολογητικό δράμα στο ίδιο επιτηδευμένο σκηνοθετικό στυλ του. Από το "Ζιλ και Τζιμ" και τον Γουονγκ Καρ-Βαι μέχρι την Νταλίντα και τις σουίτες για τσέλο του Μπαχ, πολύχρωμες εικόνες και ήχοι συνδυάζονται σε ένα αυτάρεσκο σινεφίλ ταξίδι στο τέλος της αθωότητας, με την όλο ύφος πόζα να αποδεικνύεται

ισχυρότερη της συναισθηματικής ειλικρίνειας των χαρακτήρων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ
ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

Φορμαλιστικά η ταινία του νεαρού Ξαβιέ Ντολάν αγγίζει πολύ υψηλά επίπεδα κινηματογράφησης. Η διεκδίκηση της αγάπης κάνει κύκλους στη ζωή του ατόμου. Αυτός ο αγώνας, είναι βαθιά κτητικός, εγωιστικός και ανασφαλής. Έτσι από συναισθηματικής πλευράς ο δημιουργός, ακροβατεί ευφυέστατα στα εκφραστικά του μέσα με λυρισμό (χρήση μουσικής επένδυσης με μοτίβο θέματος, την διασκευή του Bang Bang της Nancy Sinatra απο την Dalida), κίνησης (slow motion και τράβελινγκ), σκηνικής παρουσίας με ρετρό πινελιές και ενδυματολογικού φετιχισμού. Όσο η στυλιστική γλώσσα αποπνέει έναν εκλεπτυσμένο εσπετισμό, άλλο τόσο η κεντρική ιδέα παγιδύεται στην εσωστρέφεια και το περιεχόμενο της μετατρέπεται σε αυστηρά προσωπική υπόθεση: με την οπτική του αθεράπευτου ρομαντισμού για την ανθρώπινη φύση και το ερωτικό πάθος. Ένα νεοκυματικό πάθος με αρχή και τέλος. Ένα ιδιαίτερο παιχνίδι γοητευτικού νρκισμού που επιβεβαιώνει το διορατικό ταλέντο του σκηνοθέτη, με γνώση, μέτρο και καινοτόμα διάθεση. Στο σύμπαν του Ντολάν εξέχουσα θέση έχουν τα πανέμορφα πρόσωπα-φετίχ πορτρέτα, που ανακυκλώνονται... Με αυτοβιογραφική - εξομολογητική διάθεση όπως και στο πρώτο του φιλμ, διακρίνει κανείς εύκολα, μία καλοπροαίρετη τάση μεγαλομανίας κι εγωκεντρισμού...

Είναι ο νέος Καρ Γουάι της Δύσης; Δύσκολο να απαντήσει κάποιος τώρα, με βάση μόνο το πληθωρικό ταλέντο του. Η λεπτομέρεια στις εικαστικές συνθέσεις εξαιρετικής κομψότητας καθώς και η ενσωμάτωση της μοναξιάς, του ανεκπλήρωτου έρωτα, της αγάπης που καταρρέει στους χαρακτήρες του, συναντούν την αγαπημένη θεματολογία του μέγα Ασιάτη στέρ όπως την είχαμε γνωρίσει π.χ. στο Happy Together. Όχι, ότι περιμένουμε έναν ανανεωτή της φόρμας του ίδιου επιπέδου, μια και η πρωτοπορία χαράζει νέους δρόμους, δεν ιχνηλατεί. Η ριζοσπαστική σύνθεση διαφόρων κλασικών ειδών και παραδοσιακών δομών με την δημιουργία νέων αντισυμβατικών δρόμων είναι ένα σπάνιο φαινόμενο που κατέχουν οι μεγαλοφυείς (δες, αντίστοιχα το έργο του νεαρού Όρσον Γουέλς προ 70 ετών). Η απουσία της εμπειρίας περνάει σε δεύτερη μοίρα, ενώ ο τρόπος που ζωγραφίζει με το πινέλο της σκηνοθετικής μαεστρίας στον σινεκαμβό δείχνει σημάδια απρόβλεπτης ωριμότητας. Το "παιδί θαύμα" ενδέχεται μεγαλώνοντας να ακολουθήσει μία Αλμοδοβάρεια πορεία παρά να συγκρουστεί με το κινηματογραφικό κατεστημένο, όπως στα πρωτόλειά του. Το κοινό χειροκροτεί

κι επιβραβεύει τους τολμηρούς, γιατί και το στυλ είναι σαφώς, άποψη. Μπορεί, όμως παραπέρα, η απουσία κοινωνικής θέσης ή πολιτικής συνείδησης να καταξιώσει έναν δημιουργό, περισσότερο από τις επιταγές που εξαργυρώνονται στο όνομα της μόδας της εκάστοτε εποχής;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Οι «Φανταστικές Αγάπες» είναι η δεύτερη ταινία έκπληξη που γύρισε το παιδί θαύμα του κινηματογράφου, ο γαλλοκαναδός Ξαβιέ Ντολάν, μετά το ημιαυτοβιογραφικό «Σκότωσα τη μητέρα μου» που τον έκανε γνωστό και στο ελληνικό κοινό το 2009. Ο Ντολάν ήταν η μεγάλη ατραξιόν πέρυσι στις Κάννες. Το σκηνοθετικό του ντεμπούτο ήταν φαινόμενο για την κινηματογραφική παραγωγή της γενετήριάς του και του άνοιξε διάπλατα τις πόρτες σε όλα τα μεγάλα φεστιβάλ του κόσμου. Με τις «Φανταστικές Αγάπες» επέστρεψε φέτος στις Κάννες συμμετέχοντας στο παράλληλο διαγωνιστικό τμήμα «Ένα κάποιο βλέμμα» και τιμήθηκε με το βραβείο Rigard Jeune, το οποίο απονέμει μια επιτροπή νέων. Ο Ντολάν σε ηλικία μόλις 21 ετών και έχοντας στο ενεργητικό του δύο μόνο ταινίες μεγάλου μήκους αλλά πάνω από 30 βραβεία διεθνώς είναι πλέον ένας από τους καταξιωμένους και πολλά υποσχόμενους σκηνοθέτες. Το σενάριο, τη σκηνοθεσία και την παραγωγή των ταινιών του συνηθίζει να υπογράφει ο ίδιος ο Ντολάν. Έτσι και σε αυτή την ταινία, όπου εκτός των άλλων πρωταγωνιστεί στον ρόλο του Φράνσις, ενός ευαίσθητου και διανοούμενου gay.

«Αγάπησε με ή άφησε με»

Η νέα ταινία του Ντολάν δεν πέρασε απαρατήρητη ούτε από τη διεθνή κριτική, που της απέδωσε ιδιαίτερα κολακευτικούς χαρακτηρισμούς από «οπτική ποίηση» και στυλιζαρισμένο «Ζιλ και Τζιμ» έως «παράτολμο και ρηζικέλευθο σινεμά». Ο κριτικός του Screen Daily, Mike Goodridge, έγραψε για τις «Φανταστικές Αγάπες»: "Ένα ménage à trois που οφείλει πολλά τόσο σε σύγχρονους Γάλλους κινηματογραφιστές όπως ο Φρανσουά Οζόν, ο Κριστόφ Ονορέ και ο Σεμπαστιάν Λίφσιτς, όσο και στο αρχέτυπο ερωτικό τρίγωνο του «Ζιλ και Τζιμ» του Φρανσουά Τρυφώ. «Οι Φανταστικές Αγάπες» απέδειξαν ότι ο Ντολάν δεν ήταν «πυροτέχνημα». Στις Κάννες ο κριτικός Alex Billington, χαρακτήρισε την ταινία ως "ένα πλούσιο λαβ στόρι, μια από τις πιο όμορφα γυρισμένες ταινίες και ένα απaráμλλο δείγμα μοντέρνου κινηματογράφου". Ο Matt Bochenski έγραψε στο περιοδικό Little White Lies: "Με ένα soundtrack που σκοτώνει και γερές δόσεις στυλ, οι «Φανταστικές Αγάπες» θα τρελάνουν το κοινό".

Στο «Κάρλοβι Βάρι» το κοινό παράλληλισε την

ατμόσφαιρα της ταινίας με την ατμόσφαιρα των ταινιών του Γουονγκ Καρ Βάϊ, όσον αφορά την χρήση της μουσικής και τα αργόσυρτα πλάνα. Στο «Σίδνει» όπου κέρδισε το μεγάλο βραβείο ανάμεσα σε 12 άλλες ταινίες, ο πρόεδρος της κριτικής επιτροπής Jan Chapman έγραψε: «Έχοντας ένα ευφυές και διορατικό σενάριο, μια παιχνιδιάρικη χρήση της κινηματογραφικής γλώσσας, η επιτροπή έκρινε ότι οι «Φανταστικές Αγάπες» είναι μια ολοκληρωτικά αυθεντική και συμπονετική παρατήρηση μιας από τις μεγαλύτερες και καίριες αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης, το απεγνωσμένο ερωτικό πάθος». Στο «Τορόντο» έγραψε ο Steve Gravestock: «Εάν στο ντεμπούτο του ο Ντολάν επηρεάστηκε από τις ταινίες του Ζαν Εστάς και του Τρυφώ, οι «Φανταστικές Αγάπες» χρωστάνε επίσης πολλά στο βιντάζ σκηνικό του Αλμοδόβαρ και στο Γαλλικό Νέο Κύμα. Είναι μια ταινία απόλυτα προσωπική και πρωτότυπη. Ο Ντολάν είναι ένας από τους καλύτερους σκηνοθέτες της τελευταίας δεκαετίας».

Οι "Φανταστικές αγάπες" είναι η δεύτερη ταινία του Καναδού Ξαβιέ Ντολάν, αποκαλούμενου και "παιδιού - θαύματος", ο οποίος πέρυσι έκανε αίσθηση με το "Σκότωση τη μητέρα μου". Εδώ χτίζει μια ιστορία που θυμίζει μοντέρνα, αμφιφυλόφιλη εκδοχή του "Ζυλ και Ζιμ" του Φρανσουά Τρυφώ, όπου το "θήραμα" δύο αντρών ήταν η ίδια γυναίκα (Ζαν Μορό). Στην περίπτωση της ταινίας του Ντολάν το θήραμα είναι ένας άντρας (Νιλς Σνάιντερ) τον οποίο λιμπίζονται ένα κορίτσι (Μόνικα Τσόκρι) και ο γκέι φίλος της (τον οποίο υποδύεται ο ίδιος ο Ντολάν, που είναι ομοφυλόφιλος). Η μονομαχία που ακολουθεί φτιάχνει το κλίμα μιας ταινίας που ακροβατεί ανάμεσα στην κωμωδία και στο δράμα, χωρίς ποτέ να γίνεται αμιγώς κάτι από τα δυο. Ο Ντολάν ξέρει να λέει μια ιστορία με πρωτότυπους κινηματογραφικούς όρους. Υπόδειγμα "ρετρομοντέρνας" αισθητικής, αιγινματικοί ήρωες, "πιασάρικη" νοσταλγική μουσική και ένα σενάριο που επιφυλάσσει αρκετές εκπλήξεις καθώς δεν μπορείς να καταλάβεις προς τα πού θα γείρει η ζυγαριά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Ένα ερωτικό τρίγωνο και μια ερωτική αντιζήλια

όχι μεταξύ δύο αντρών για μια γυναίκα, ούτε μεταξύ δύο γυναικών για έναν άντρα, ούτε μεταξύ δύο αντρών για έναν άντρα ή δύο γυναικών για μια γυναίκα, αλλά μεταξύ ενός άντρα και μιας γυναίκας για ένα αγόρι!! Ωστόσο, κάτι που θα μπορούσε να γίνει από χυδαίο έως αδιάφορο ή ακόμη χειρότερα "στρατευμένο", εδώ διαθέτει τρυφερότητα, διακριτικότητα, αυτό που λέμε "τακτ" και η όλη δραματική κομεντί εμπλουτίζεται με αρκετό χιούμορ και καλές ερμηνείες που λίγο πράγμα δεν είναι αυτό. Ασφαλώς για κοινό με κατανόηση...

ΙΑΣΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΞΑΒΙΕ ΝΤΟΛΑΝ

Ο Ξαβιέ Ντολάν γεννήθηκε στις 20 Μαρτίου 1989 στο Κεμπέκ του Καναδά. Γιος καλλιτεχνικής οικογένειας, έκανε το ντεμπούτο του στην τηλεόραση σε ηλικία 4 χρόνων σε διάφορα διαφημιστικά σποτ γνωστής φαρμακευτικής αλυσίδας. Στον κινηματογράφο εμφανίστηκε αργότερα, επιβεβαιώνοντας τα κολακευτικά σχόλια που μιλούσαν για ένα παιδί θαύμα. Η ταινία «ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ» ήταν η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία που γύρισε ως σκηνοθέτης και παραγωγός και της οποίας το σενάριο έγραψε όταν ήταν 17 χρόνων. Με τις «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΑΠΕΣ» επιστρέφει με μια κινηματογραφική πανδαισία χρωμάτων και μουσικών, μια ατμοσφαιρική φωτογραφία και την αγαπημένη του θεματική, την εξερεύνηση, μέσα από εικόνες και ήχους, της αγάπης, της επιθυμίας και της ψευδαίσθησης, όπως άλλωστε είναι και ο ίδιος ο κινηματογράφος ως τέχνη.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Φανταστικές αγάπες 2010, Σκότωση τη μητέρα μου 2009.

